

en absurd historia

Diktatoriska örfilar och demokratiska fängelser ? en absurd historia

Den katalanske rapartisten Pablo Hasel förs till fängelse efter att ha dömts för påstådd ?hyllning till terrorism och förtal av spanska kronan och statens institutioner?. De stora spanska medierna delar upp sig i två grupper: de som ger kallblodig information om domen och de som entusiastiskt rättfärdigar den. De säger inget om att Spanien är det land i världen som har flest dömda konstnärer i fängelse. Demokratiska fängelser?

Samtidigt blev det en internationell nyhet att Kubas kulturminister smällde till en person och tog dennes mobiltelefon när han antastade ministern. I dagstidningen El Mundo beskrevs det som att ?Kubas kulturminister ger sig på en grupp aktivister under en fredlig protest.?

En liten smäll, knappt en knuff, blir omedelbart fördömt av Interamerikanska Pressföreningen SIP, av Human Rights Watch. Chefen för Amnestys Amerikaavdelning bedömde det som en ?äcklig våldsakt från kulturministern?, och demonstrerar därmed till vilken karikatyr på människorättsorganisation Amnesty förfallit. Och ingen blir väl förvånad när USA:s ambassad utfärdar ett fördömande några timmar senare.

Det så kallade ?Observatorio Cubano de Derechos Humanos?, med säte i Madrid och försörjt av Vita Huset med 250 000 dollar årligen, vill att USA och EU ska införa ?offentliga sanktioner? mot ministern för hans ?direkta deltagande i våldsamma aktioner som utgör angrepp på mänskliga rättigheter för intellektuella och konstnärer.?

?Dissidenten? Rosa Maria Paya, som enligt skattemyndigheten kammare hem 30 000 dollar om året från USA:s regering för uppdrag på 25 timmar i veckan, fantiserade ihop att ?den politiska polisen slog, anhöll och lät försvinna ungdomar.?

Flera EU-parlamentariker kräver till och med att det nu gällande avtalet mellan Kuba och EU om dialog och samarbete sägs upp.

Är dessa fördömanden reaktion på de mest våldsamma handlingarna i historien? Eller är det ett nytt och billigt skådespel iscensatt av de som lever på Washingtons pengar, ?

Låt oss se på vad som hände. Förra onsdagen var ett möte inplanerat med Kubas vice kulturminister, Fernando Rojas och tre representanter för en grupp konstnärer som är motståndare till regeringen. Men de kom inte tre, utan tjugotvå. Från gatan ropade de på viceministern och sände, utan hans medgivande, direkt på sina mediekkanaler. Här kan man höra när ministern i vänlig ton föreslår att de kommer kl.12 och in till ministeriet. Inte bara till de tre man kommit överens om, utan allihop. Han går ut och upprepar inbjudan flera gånger. Gruppen svarar med att ifrågasätta honom och man hör gapskratt och förolämpningar. De filmar ministern med sina mobiler och vägrar att gå med in om de inte får filma inne på ministeriet. Ministern ilsknar till, vevar och hugger tag i en mobil. En diktatorisk örfil?

Kan man någonstans i världen bara gå in och träffa en minister, filma och ställa krav?

Syftet var uppenbart: förhindra mötet, provocera och framkalla en incident för att förvandla det, med sociala nätverk och medverkan av internationella massmedier, till en nyhet. Här spelar de digitala medier, finansierade av USA och dess ?korrespondenter? en

nyckelroll. De utgjorde nästan hälften av gruppen, nio stycken.

Den ?oberoende journalist? vars mobil togs av ministern, är Mauricio Mendoza, betald av ?Diaro de Cuba?, som finansieras av Vita Huset med 350 000 dollar årligen för dess stöd till blockadpolitiken.

Det pågår sedan ett par månader en intensiv dialog mellan Kulturministeriet och hundratals konstnärer från alla områden. En dialog som denna lilla grupp, med band till Washington, beslutat sig för att bryta med.

Samma dag som detta hände mördades journalisten Cristian Camilo Illera. Liksom 14 människorättsförsvarare som redan mördats i år i Colombia. Utan något större intresse i media. Men det kanske krävs en ?repressiv och diktatorisk örfil? från en minister för att massmedierna ska bry sig om att informera om det.

Cubainformacion 210203 (med utförliga källhänvisningar i originalet)

[Manotazos represivos y cárceles democráticas](#)

Gillar du det Svensk-Kubanska Föreningen gör?

Vill du bidra till kampen mot den omänskliga blockaden?

Swisha en 20:a eller valfri summa till

123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Ett ännu mer betydelsefullt stöd är medlemskap!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)